

Elk jaar, vanaf eind augustus, maken meer dan anderhalf miljoen gnoes samen met meer dan een half miljoen zebra's en andere dieren zoals gazellen, olifanten en antilopen deze vijfhonderd kilometer lange overlevingstocht op zoek naar voedsel. Deze massale, dynamische trektocht, over een oppervlakte die even groot is als Engeland en Ierland samen, is een unicum in de wereld. Een levende biomassa gedreven door instinct en de drang om te overleven richting de regen, groen en voedsel. Een overlevingstocht met vaak dramatische momenten zoals bij het oversteken van de Mara-rivier. Vervaarlijke draaikolken en stromingen, op de loer liggende krokodillen en nijlpaarden maken het de gnoes niet gemakkelijk. Veel safaritoeristen komen naar hier om deze *crossing* mee te maken en wachten soms urenlang langs de rivier. De oversteek levert soms hallucinante en vaak dramatische beelden op van dieren die elkaar vertrappelen, verdrinken, zichzelf kwetsen of gevangen worden door de krokodillen. Volgens de managers van een van de meest unieke kampen in de Mara, Elephant Pepper Camp, is deze *crossing* nochtans niet het meest spectaculaire van de migratie. En ze hebben gelijk. Vooral uitzonderlijk is hoe massaal de dieren door de gouden vlaktes van de Mara trekken. In scholen, in patronen, soms in grote groepen, soms netjes in een kilometerslange rij al galopperend door het glooiende landschap. Er wordt beweerd dat de gnoes regen kunnen ruiken en de migratie in feite een reactie is op onweer in de verte. Ze ruiken de ozon in de lucht, voelen de killere wind na een regenbui. Maar ook hun instinct drijft hen in de juiste richting: millennia lang deze oversteek maken zit hen in de genen. In de Mara beginnen de vruchtbare regens eind oktober en verandert het landschap in een enorme, grasrijk paradijs. Een plek met eindeloze vergezichten, zeer lang gras en korte regens. Natuurlijk is er veel meer te zien

dan de migratie alleen. De Maasai Mara barst van het wild. De beste manier om dit te testen is te logeren in een *tented camp*. Het enige wat zich dan tussen de natuur en jezelf bevindt, is een stuk stevig canvas. Een van de mooiste kampen is Elephant Pepper Camp met onbelemmerd uitzicht over een groene vlakte waar de gnoes komen grazen en waar leeuwen en olifanten zich in de bosjes verschuilen om toe te slaan wanneer ze honger krijgen. Een comfortabel kamp waar elke tent een eigen douche (weliswaar een *bucketshower* om het *Out of Africa*-gevoel te versterken) en

de Kenianen en vooral de plaatselijke reisorganisaties maar al te goed dat het misschien beter is om zich meer te richten op het kleinschalig, kwalitatief toerisme dan het destructieve massatoerisme. Het ecologische aspect wordt steeds belangrijker. Duurzaam en groen toerisme zijn in. Wie nu naar Kenia gaat, kan in tegenstelling tot een tiental jaar geleden kiezen uit een groot assortiment van interessante lodges. Een mooi voorbeeld is het spiksplinternieuwe Saruni Samburu dat zich in het meer onbekende noorden van het land bevindt. "*Saruni Lodge, only seven kilometers*

De migratie is nog nooit zo perfect geweest. De beesten maken in grote getallen de overtocht van de Serengeti naar de groene vlaktes van de Maasai Mara. Enkel de toeristen blijven weg

eigen toilet heeft. De olifanten en leeuwen passeren hier zo door het kamp. De lokale Maasai begeleiden de gasten van en naar de tent en houden constant een oogje in het zeil. Of terug naar de natuur in zijn puurste vorm: alleen zo beleef je de Maasai Mara op een unieke manier. Een stuk intenser dan logeren in een van de verwesterde lodges of hotels die zich in de Mara bevinden waar de dieren angstvallig buiten worden gehouden en waar het vaak enkel draait om het 'big five'-lijstje zo vlug mogelijk af te vinken.

2 Kenia als safari-expert

Nieuwere safaribestemmingen nemen sinds jaren Kenia als voorbeeld en kijken hoe het moet en hoe beter niet. Maar ook Kenia leert uit zijn decennialange ervaring op het vlak van toerisme en vooral safari's. Door het aantal tegenslagen die het land kende, beseffen

far, but a world away", zegt een bordje op weg van de stoffige landingsbaan naar de lodge. De Italiaanse eigenaar zocht een rots uit in de Kalama Conservancy, 95.000 hectaren natuurgebied, vanwaar je 360 graden zicht hebt op het Samburu Nationaal Park. Hij maakte een deal met de lokale stammen en beloofde om voor werkgelegenheid te zorgen, het personeel een stevig dak boven het hoofd te geven en vooral om mee te helpen om het natuurbestand stabiel te houden. Dit alles gebeurt in samenwerking met en onder het toezicht van de Northern Rangeland Trust, die ook andere initiatieven neemt zoals het opleiden van parkwachters, het weren van stropers en het 'oormerken' en monitoren van de olifanten in het Kalama Conservancy. Omdat Saruni de enige lodge is in deze streek, valt er geen andere toerist te bespeuren. Even verder in het Samburu Nationaal Park zijn er veel meer jeeps en bezoekers. ►